

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2023. gada 20. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā – Direktīva 2000/78/EK – Aizliegums diskriminēt vecuma dēļ – 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts – 6. panta 1. punkts – Vecuma pensija – Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta ierēdņu pensiju shēmas pakāpeniska pielāgošana vispārējai pensiju shēmai – Pensijas apmēra pirmā korekcija, kas vienai ierēdņu kategorijai tiek veikta agrāk nekā citai ierēdņu kategorijai – Attaisnojumi

Lietā C-52/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) iesniegusi ar 2022. gada 17. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 26. janvārī, tiesvedībā

BF

pret

Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB),

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*] (referente), tiesneši N. Vāls [*N. Wahl*] un J. Pasers [*J. Passer*],

ģenerālvokāte: T. Čapeta [*T. Čapeta*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- BF vārdā – *M. Riedl, Rechtsanwalt*,
- Austrijas valdības vārdā – *A. Posch, J. Schmoll* un *F. Werni*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *B.-R. Killmann* un *D. Martin*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

nemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.), 2. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, kā arī 6. panta 1. punktu un tiesiskās drošības, iegūto tiesību saglabāšanas un Savienības tiesību efektivitātes principus.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp BF un *Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen und Bergbau (BVAEB)* (Valsts iestāžu, dzelzceļa un kalnrūpniecības nozares ierēdņu un darbinieku slimokase, Austrija) par BF vecuma pensijas apmēru.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2000/78 1. pantā “Mērķis” ir paredzēts:

“Lai vienlīdzīgas attieksmes princips stātos spēkā dalībvalstīs, šīs direktīvas mērķis attiecībā uz nodarbinātību un profesiju ir noteikt sistēmu, lai apkarotu diskrimināciju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.”
- 4 Šīs direktīvas 2. pantā “Diskriminācijas jēdziens” ir noteikts:

“1. Šajā direktīvā “vienlīdzīgas attieksmes princips” nozīmē to, ka nav ne tiešas, ne netiešas diskriminācijas, kuras pamatā ir jebkurš 1. pantā minēts iemesls.

2. Šā panta 1. punktā:

 - a) uzskata, ka tiešā diskriminācija notiek tad, ja salīdzināmā situācijā pret vienu personu izturas, ir izturējušies vai izturētos sliktāk nekā pret citu personu jebkura 1. [pantā] minēta iemesla dēļ;
 - b) pieņem, ka netiešā diskriminācija notiek tad, ja acīmredzami [šķietami] neitrāla noteikuma, kritērija vai prakses dēļ personas, kuras atbalsta konkrētu reliģiju vai uzskatus, kurām ir konkrēta invaliditāte, konkrēts vecums vai konkrēta seksuālā orientācija, atrodas konkrētā nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otru personu, ja vien:
 - i) šis noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnota ar likumīgu mērķi un ja vien nav pienācīgi un vajadzīgi līdzekļi šā mērķa sasniegšanai [..];

[..].”

- 5 Minētās direktīvas 3. panta “Piemērošanas joma” 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts:
- “Nepārsniedzot [Eiropas] Kopienas kompetenci, šo direktīvu piemēro visām personām gan valsts, gan privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā uz:
- [..]
- c) nodarbinātību un darba nosacījumiem, to skaitā atlaišanu un atalgojumu;
- [..].”
- 6 Šis pašas direktīvas 6. pants “Tādas dažādas [atšķirīgas] attieksmes attaisnojums, kuras pamatā ir cilvēka vecums” noteic:
- “1. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka dažāda [atšķirīga] attieksme, kuras pamatā ir vecums, neveido diskrimināciju, ja attiecīgās valsts tiesību kontekstā tā ir objektīvi un saprātīgi attaisnota ar likumīgu mērķi, tostarp likumīgu nodarbinātības politiku, darba tirgu un profesionālās izglītības mērķiem, un ja šā mērķa sasniegšanas līdzekļi ir atbilstīgi un vajadzīgi.
- [..]
2. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka vecuma noteikšana profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, lai persona saņemtu pensiju vai invaliditātes pabalstu vai varētu pretendēt uz pensiju vai invaliditātes pabalstu, tostarp dažāda vecuma noteikšanu saskaņā ar šīm sistēmām darbiniekiem vai darbinieku grupām vai kategorijām, un šādu sistēmu sakarā vecuma kritēriju izmantošana, lai faktiski aprēķinātu pabalstus, neveido diskrimināciju vecuma dēļ ar noteikumu, ka tā rezultātā nenotiek diskriminācija dzimuma dēļ.”
- 7 Direktīvas 2000/78 9. panta “Tiesību aizsardzība” 1. punktā ir paredzēts:
- “Dalībvalstis nodrošina, lai tiesiskās [tiesu] un/vai administratīvās procedūras, arī tad, ja tās uzskata par atbilstīgām samierināšanas procedūrām, nolūkā panākt, ka izpilda šajā direktīvā paredzētos pienākumus, būtu pieejamas visām personām, kuras uzskata sevi par cietušām, jo viņām nav piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, pat pēc tam, kad attiecības, kurās ir bijusi diskriminācija, ir beigušās.”

Austrijas tiesības

- 8 Ar 2004. gada 15. decembra *Pensionsharmonisierungsgesetz* (Pensiju saskaņošanas likums; *BGBI. I, 142/2004*) tika ieviests *Allgemeines Pensionsgesetz* (Vispārējais pensiju likums; turpmāk tekstā – “APG”), kurš stājās spēkā 2005. gada 1. janvārī un kurā visām personām, kas dzimušas 1955. gada 1. janvārī un pēc tam, principā ieskaitot arī federālā civildienesta ierēdņus, ir paredzēta jauna vienota pensiju shēma.
- 9 Pirms APG stāšanās spēkā federālā civildienesta ierēdņi bija pakļauti tikai pensiju shēmām, kuras izrietēja no 1965. gada 18. novembra *Bundesgesetz über die Pensionsansprüche der Bundesbeamten, ihrer Hinterbliebenen und Angehörigen (Pensionsgesetz 1965)* (Federālais likums par federālā civildienesta ierēdņu, viņu pārdzīvojušo laulāto un viņu ģimenes locekļu tiesībām uz pensiju (1965. gada Pensiju likums); *BGBI. 340/1965*; turpmāk tekstā – “1965. gada PG”).

- 10 1965. gada *PG* 41. pants – redakcijā ar 2020. gada 15. decembra likuma grozījumiem (*BGBL*. I, 135/2020; turpmāk tekstā – “2020. gada *PG*”) – bija formulēts šādi:

“1. Grozījumi šajā federālajā likumā, ar kuriem netiek grozīta ne pabalstu summa saskaņā ar šo likumu, ne nosacījumi, kas dod tiesības uz šiem pabalstiem, ir piemērojami arī personām, kurām šo grozījumu spēkā stāšanās dienā ir tiesības saņemt ikmēneša pabalstus skaidrā naudā saskaņā ar šo likumu. Grozījumi aprēķināšanas noteikumos vai nosacījumos, kas dod tiesības uz pabalstiem, personām, kurām šo grozījumu spēkā stāšanās dienā ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šo federālo likumu, ir piemērojami tikai tādā gadījumā, ja tas ir skaidri noteikts.

2. Vecuma pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas, kas piešķiramas, pamatojoties uz šo federālo likumu, izņemot 26. pantā paredzēto papildu pabalstu, korigē tajā pašā laikā un tādā pašā apmērā kā pensijas, kas tiek piešķirtas atbilstoši likumiskajai pensiju apdrošināšanas sistēmai:

- 1) ja tiesības uz pensiju ir pastāvējušas jau pirms attiecīgā gada 1. janvāra;
- 2) ja tās ir atvasinātas no vecuma pensijām, uz kurām tiesības pastāvējušas pirms attiecīgā gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no pirmajā teikumā noteiktā, vecuma pensijas pirmo korekciju veic, sākot tikai ar otrā kalendārā gada 1. janvāri pēc gada, kurā radušās tiesības uz vecuma pensiju.

[..]

7. Pensiju korekcijas procedūra, kas paredzēta 1955. gada 9. septembra [*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (Vispārējais sociālā nodrošinājuma likums; *BGBL*., 189/1955; turpmāk tekstā — “*ASVG*”)] 744. panta 1. un 2. punktā attiecībā uz 2021. kalendāro gadu, ir jāpiemēro pēc analogijas, ņemot vērā, ka personas kopējie pensijas ienākumi ietver visu vecuma un apgādnieka zaudējuma pensiju summu, kas izmaksājama 2020. gada decembrī

– saskaņā ar šo federālo likumu, pamatojoties uz publisko tiesību dienesta attiecībām ar federālo valsti,

– [..]

un kam 2021. gada 1. janvārī piemēro pensiju korekciju. Pielāgojot to federālo zemju ierēdņu pensijas, kuriem ir piemērojams šis federālais likums, nav pamata veidot kopējos pensijas ienākumus. Ja pensija tiek palielināta saskaņā ar *ASVG* 744. panta 1. punkta 4. apakšpunktu, visa palielinājuma summa ir jāieskaita vecuma pensijā vai apgādnieka zaudējuma pensijā. Ja persona saņem divas vai vairākas vecuma pensijas vai apgādnieka zaudējuma pensijas, *mutatis mutandis* piemēro *ASVG* 744. panta 3. punktu.”

- 11 1965. gada *PG* 41. pants – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2021. gada 13. decembra *Pensionsanpassungsgesetz 2022* (2022. gada Pensiju pielāgošanas likums; *BGBL*. I, 210/2021; turpmāk tekstā – “2022. gada *PG*”), – paredz:

“1. Grozījumi šajā federālajā likumā, ar kuriem netiek grozīta ne pabalstu summa saskaņā ar šo likumu, ne nosacījumi, kas dod tiesības uz šiem pabalstiem, ir piemērojami arī personām, kurām šo grozījumu spēkā stāšanās dienā ir tiesības saņemt ikmēneša pabalstus skaidrā naudā saskaņā ar šo likumu. Grozījumi aprēķināšanas noteikumos vai nosacījumos, kas dod tiesības uz

pabalstiem, personām, kurām šo grozījumu spēkā stāšanās dienā ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šo federālo likumu, ir piemērojami tikai tādā gadījumā, ja tas ir skaidri noteikts.

2. Vecuma pensijas un apgādnieka zaudējuma pensijas, kas piešķiramas, pamatojoties uz šo federālo likumu, izņemot 26. pantā paredzēto papildu pabalstu par dzīves dārdzību, koriģē tajā pašā laikā un tādā pašā apmērā kā pensijas, kas tiek piešķirtas atbilstoši likumiskajai pensiju apdrošināšanas sistēmai:

- 1) ja tiesības uz pensiju ir pastāvējušas jau pirms attiecīgā gada 1. janvāra;
- 2) ja tās ir atvasinātas no vecuma pensijām, uz kurām tiesības pastāvējušas pirms attiecīgā gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no pirmajā teikumā noteiktā, vecuma pensijas pirmo korekciju veic šādi:

Vecuma pensijas, kas maksājama no kreisajā ailē minētās iepriekšējā kalendārā gada pirmās dienas, sākot ar 1. janvāri, reizina ar labajā ailē minēto korekcijas koeficienta procentu:

1. janvāris	100 %
[..]	[..]

Vecuma pensiju, uz kuru tiesības pastāv no iepriekšējā kalendārā gada 1. novembra vai 1. decembra, pirmoreiz koriģē, sākot ar otrā kalendārā gada 1. janvāri pēc gada, kurā radušās tiesības uz vecuma pensiju. Šos procentus piemēro arī pirmajai apgādnieka zaudējuma pensijas korekcijai, kura atvasināta no vecuma pensijas, kas vēl nav koriģēta pirmo reizi. Veicot pirmo apgādnieka zaudējuma pensijas korekciju ierēdņiem, kuri miruši laikā, kad viņi bija nodarbināti, piemērojamā procentuālā daļa ir tā, kas būtu piemērojama, ja ierēdnis būtu pensionējies tā mēneša pirmajā dienā, kas seko viņa nāves dienai.

[..]

7. Pensiju korekcijas procedūra, kas paredzēta *ASVG* 744. panta 1. un 2. punktā attiecībā uz 2021. kalendāro gadu, ir jāpiemēro pēc analogijas, ņemot vērā, ka personas kopējie pensijas ienākumi ietver visu vecuma un apgādnieka zaudējuma pensiju summu, kas izmaksājama 2020. gada decembrī

- saskaņā ar šo federālo likumu, pamatojoties uz publisko tiesību dienesta attiecībām ar federālo valsti,
- [..]

un kam 2021. gada 1. janvārī piemēro pensiju korekciju. Pielāgojot to federālo zemju ierēdņu pensijas, kuriem ir piemērojams šis federālais likums, nav pamata veidot kopējos pensijas ienākumus. Ja pensija tiek palielināta saskaņā ar *ASVG* 744. panta 1. punkta 4. apakšpunktu, visa palielinājuma summa ir jāieskaita vecuma pensijā vai apgādnieka zaudējuma pensijā. Ja persona saņem divas vai vairākas vecuma pensijas vai apgādnieka zaudējuma pensijas, *mutatis mutandis* piemēro *ASVG* 744. panta 3. punktu.”

- 12 1965. gada *PG* 99. pants – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2015. gada 17. jūnija likumu (*BGBL*. I, 65/2015; turpmāk tekstā – “2015. gada *PG*”), – paredzēja:

“1. XIII iedaļa ir piemērojama vienīgi ierēdņiem, kuri dzimuši pēc 1954. gada 31. decembra un pirms 1976. gada 1. janvāra un kuri stājušies federālajā dienestā pirms 2005. gada 1. janvāra, un kuri 2004. gada 31. decembrī bija dienestā.

2. Ierēdņim ir tiesības uz atbilstoši šā federālā likuma noteikumiem aprēķinātas vecuma pensijas vai profesoru vai augstskolas pasniedzēju pensijas saņemšanu tikai tādā apmērā, kas atbilst šā likuma 7. pantā vai attiecīgi 90. panta 1. punktā paredzētajai procentuālajai daļai, kura izriet no šā ierēdņa līdz 2004. gada 31. decembrim uzkrātā dienesta laika, kas viņam dod tiesības uz pensiju.

3. Papildus vecuma pensijai vai profesoru vai augstskolas pasniedzēju pensijai ierēdņim aprēķina pensiju, pamatojoties uz *APG*, proti, *APG* 6. panta 3. punktu un 15. panta 2. punktu redakcijā, kas bija spēkā 2013. gada 31. decembrī. Šīm vajadzībām *APG* 15. pantu un 16. panta 5. punktu nepiemēro. Tiesības uz *APG* paredzēto pensiju pastāv apmērā, kas atbilst starpībai starp 2. punktā minēto procentuālo daļu un 100 %.

4. Piemērojot 2., 3. un 6. punktu, netiek ņemti vērā saskaņā ar 9. pantu apstiprinātie periodi. Attiecībā uz vērā ņemtajiem periodiem izšķirošais ir faktiskais laiks, kad vērā ņemtais periods ir beidzies.

5. Ierēdņa pensijas kopumu veido 2. punktā minētā vecuma pensija vai profesoru vai augstskolas pasniedzēju pensija un 3. punktā minētās pensijas attiecīgais proporcionālais apmērs.”

- 13 Saskaņā ar 2022. gada *PG* 109. panta 90. punktu tā paša likuma 41. panta 2. un 3. punkts un 99. panta 3., 5. un 6. punkts stājas spēkā 2022. gada 1. janvārī.

- 14 *ASVG* 108.h panta 1. punktā – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2019. gada 22. oktobra likumu (*BGBL*. I, 98/2019), bija noteikts:

“Ar katra gada 1. janvāri

- a) visas pensijas, kuras maksā pensiju apdrošināšana un kuru atsauces diena (223. panta 2. punkts) ir pirms šā gada 1. janvāra,

[..]

tiek reizinātas ar korekcijas koeficientu. [..]”

- 15 *ASVG* 108.h pants – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2021. gada 28. janvāra likumu (*BGBL*. I, 28/2021), noteic:

“1. Ar katra gada 1. janvāri

- a) visas pensijas, kuras maksā pensiju apdrošināšana un kuru atsauces diena (223. panta 2. punkts) ir pirms šā gada 1. janvāra,

[..]

tiek reizinātas ar korekcijas koeficientu.

[..]

1.a Atkāpjoties no 1. punkta, pirmo korekciju veic tādējādi, ka pensijas, kuru atsauces diena (223. panta 2. punkts) ir kreisajā ailē minētajā kalendārajā mēnesī, kas ir kalendārajā gadā pirms korekcijas, sākot ar 1. janvāri, palielina par labajā ailē minēto procentuālo daļu no palielinājuma summas, kas izrietētu no korekcijas koeficienta piemērošanas:

Februāris	90 %
[..]	[..]

Ja atsauces diena ir novembrī vai decembrī kalendārajā gadā pirms korekcijas, pirmo korekciju veic, sākot ar otrā kalendārā gada 1. janvāri pēc atsauces dienas. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 16 BF, dzimis 1958. gadā, Austrijas civildienestā tika pensionēts 2020. gada 1. jūlijā.
- 17 Ar 2020. gada 2. decembra lēmumu *BVAEB* noteica BF vecuma pensiju bruto mēneša apmērā 4455,43 EUR. Minētā summa tika noteikta, pamatojoties uz tā saukto “paralēlo” aprēķinu, kas veikts atbilstoši 2015. gada *PG* 99. pantam, saskaņā ar kuru vecuma pensijas daļa – izsvērta atbilstoši nodarbinātības laikposmu sadalei pirms vai kopš 2005. gada – tiek maksāta saskaņā ar 1965. gada *PG*, savukārt otra daļa tiek maksāta saskaņā ar *APG* (turpmāk tekstā – “paralēlais aprēķins”).
- 18 Ar 2021. gada 26. februāra vēstuli BF lūdza *BVAEB* pārrēķināt viņa vecuma pensijas bruto ikmēneša summu no 2021. gada 1. janvāra, jo uzskatīja, ka ir nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar bijušajiem federālajiem ierēdņiem, kas saņem pensiju, kura noteikta, pamatojoties tikai uz *APG*, un kuras apmērs tika nekavējoties koriģēts no pirmā jaunā maksājuma gada, savukārt BF pensija, kas noteikta, pamatojoties uz paralēlo aprēķinu, tiktu koriģēta tikai otrā gada 1. janvārī pēc tiesību uz vecuma pensiju rašanās, šajā gadījumā – 2022. gada 1. janvārī.
- 19 Ar 2021. gada 19. marta lēmumu *BVAEB* apstiprināja, ka ir jānosaka, ka BF vecuma pensijas mēneša bruto apmērs ir 4455,43 EUR un ka minētās pensijas pirmā korekcija saskaņā ar 2020. gada *PG* 41. panta 2. punktu notiks tikai 2022. gada 1. janvārī.
- 20 Ar 2021. gada 6. aprīļa vēstuli BF par šo *BVAEB* lēmumu cēla prasību iesniedzējtiesā *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija), lūdzot, lai viņa vecuma pensijas apmēra pirmā korekcija tiktu veikta no 2021. gada 1. janvāra.
- 21 Minētajā tiesā BF apgalvo, pirmkārt, ka 2020. gada *PG* 41. panta 2. punkts, kurā paredzēts, ka pirmā pensijas apmēra korekcija tiek veikta tikai no otrā kalendārā gada pēc tiesību uz pensiju rašanās, ir pretrunā konstitūcijai, jo vecuma pensijas, kas noteiktas saskaņā ar *ASVG* 108.h panta 1.a punktu – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2021. gada 28. janvāra likumu, – nekavējoties tiek koriģētas no pirmā jaunā maksājuma gada. Otrkārt, 2020. gada *PG* 41. panta 2. punkts radot

diskrimināciju vecuma dēļ, un tas ir pretrunā Savienības tiesībām, jo vecuma pensiju apmēra pielāgošana, pamatojoties uz paralēlo aprēķinu, galvenokārt attiecoties uz federālajiem ierēdņiem, kuri dzimuši laikā no 1955. līdz 1975. gadam.

- 22 BF apgalvo arī, ka ar 2022. gada *PG* 41. panta 2. punktu minētā diskriminācija ir novērsta attiecībā uz nākotni. Tomēr, tā kā minētajā pantā nav paredzēts nekāds atpakaļejošs spēks, diskriminācija, kas, iespējams, radusies tādiem bijušajiem federālajiem ierēdņiem kā BF – kuru vecuma pensijas apmērs tiek aprēķināts paralēli – salīdzinājumā ar bijušajiem federālajiem ierēdņiem, kuri saņem vecuma pensiju, kas noteikta, pamatojoties tikai uz *APG*, esot saglabāta attiecībā uz pagātni.
- 23 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, pirmkārt, attiecībā uz situāciju, kas nelabvēlīgi ietekmējot bijušos federālos ierēdņus, kuru vecuma pensijas apmērs tiek aprēķināts paralēli, salīdzinājumā ar tiem, kuri saņem pensiju tikai saskaņā ar *APG*, ir jāņem vērā *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) judikatūra par pensiju shēmu salīdzināmību attiecīgi saskaņā ar 1965. gada *PG* un *APG*. Turklāt šajā kontekstā tā uzskata, ka vecuma pensija, kas noteikta saskaņā ar 2015. gada *PG* 99. panta 5. punktu, būtu jāpielīdzina “atalgojumam” Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.
- 24 Otrkārt, attiecībā uz BF argumentu, ka, piemērojot paralēlo aprēķinu, daļa no viņa vecuma pensijas apmēra tiek maksāta saskaņā ar *APG*, iesniedzējtiesa norāda, ka šī daļa ir minimāla, jo tā veido tikai aptuveni 9,2 % no šīs summas.
- 25 Treškārt, minētā tiesa atgādina, ka valsts likumdevēja rīcības brīvība attiecībā uz valsts iestāžu darbinieku statusa, atalgojuma un pensiju tiesisko regulējumu ir salīdzinoši plaša.
- 26 Ceturtkārt, attiecībā uz tiesību aktu grozījumiem, kas izdarīti, pieņemot 2022. gada *PG* 41. panta 2. punktu, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai minētais grozījums nav pretrunā dalībvalstu pienākumam nekavējoties un pilnībā novērst konstatēto diskrimināciju, kā tas izriet no 2019. gada 7. oktobra sprieduma *Safeway* (C-171/18, turpmāk tekstā – “spriedums *Safeway*”, EU:C:2019:839) 24. punkta.
- 27 Visbeidzot, piektkārt, iesniedzējtiesa uzskata, ka tiesību aktu grozījumi, kuriem ir atpakaļejošs spēks pensiju jomā, varētu izraisīt iepriekš diskriminēto federālo ierēdņu vecuma pensijas apmēra pielāgošanu un tādējādi radīt ievērojamus izdevumus no federālās valsts budžeta. Līdz ar to šāds atpakaļejošs spēks varētu apdraudēt attiecīgās pensiju shēmas finansiālo līdzsvaru un tādējādi būt primārs vispārējo interešu apsvērumus, kas ļauj Austrijas likumdevējam attaisnot šāda atpakaļejoša spēka nepiemērošanu, tāpat kā Tiesa to ir atzinusi sprieduma *Safeway* 43. punktā.
- 28 Šī tiesa norāda, ka Savienības tiesībām nav pretrunā tas, ka dalībvalstis vienlaikus ar politiskiem, sociāliem un demogrāfiskiem apsvērumiem ņem vērā budžeta apsvērumus, ciktāl, šādi rīkojoties, tās it īpaši ievēro vispārējo diskriminācijas vecuma dēļ aizlieguma principu. Šajā ziņā, lai gan ar budžetu saistītie apsvērumi varot būt dalībvalsts sociālās politikas izvēles pamatā un ietekmēt pasākumu, kurus tā vēlas noteikt, raksturu vai apmēru, šādi apsvērumi paši par sevi nevarot būt likumīgs mērķis Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punkta izpratnē. Tomēr iesniedzējtiesa konstatē, ka šajā gadījumā nav identificējami tādas nozīmes attaisnojumi, kas būtu salīdzināma ar pensiju shēmas būtiska apdraudējuma risku un kas varētu būt šāds primārs vispārējo interešu apsvērumus.

- 29 Šādos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Direktīvas 2000/78] 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts vai attiecīgi Savienības tiesību principi, proti, tiesiskās drošības, iegūto tiesību saglabāšanas un iedarbīguma principi, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru tādu ierēdņu grupai, kuri vēlākais no 2021. gada 1. decembra ieguvuši tiesības uz pensiju [saskaņā ar 2020. gada *PG*], vecuma pensiju pirmoreiz koriģē tikai no otrā kalendārā gada 1. janvāra pēc gada, kurā radušās tiesības uz vecuma pensiju, savukārt tādu ierēdņu grupai, kuri tiesības uz vecuma pensiju [saskaņā ar 2022. gada *PG*] ieguvuši vai attiecīgi iegūs, tikai sākot ar 2022. gada 1. janvāri, vecuma pensiju pirmoreiz koriģē jau ar tā kalendārā gada 1. janvāri, kas ir nākamais pēc gada, kurā radušās tiesības uz vecuma pensiju[?]”

Par prejudiciālo jautājumu

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 30 Austrijas valdība apstrīd lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, pamatojoties uz to, ka tas neatbilst no Tiesas Reglamenta 94. panta c) punkta izrietošajām prasībām, jo iesniedzējtiesa nav izklāstījusi, kādā veidā pamatlietā aplūkotie Austrijas tiesību akti rada tiešu diskrimināciju vecuma dēļ, tādējādi pārkāpjot Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu un 6. panta 1. punktu.
- 31 Minētā tiesa ir tikai, pirmām kārtām, norādījusi uz federālo ierēdņu nelabvēlīgo situāciju salīdzinājumā ar vispārējās pensijas apdrošināšanas shēmas dalībniekiem, kā arī uz jautājumu par to, vai pamatlietā aplūkotie valsts tiesību akti ir pretrunā dalībvalstu pienākumam izbeigt diskrimināciju. Taču lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu esot ietverta tikai viena atsauce uz nevienlīdzīgu attieksmi pret “vecāka gadagājuma ierēdņiem” šī lūguma daļā, kurā ir atkārtoti BF argumenti šajā jautājumā.
- 32 Otrām kārtām, iesniedzējtiesa nekādi neesot izklāstījusi iemeslus, kas tai likuši uzdot Tiesai jautājumu par to, vai pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums ir vai nav saderīgs ar tiesiskās drošības, iegūto tiesību saglabāšanas un Savienības tiesību efektivitātes principiem.
- 33 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai gan uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi atbilstoši pašas noteiktajam tiesiskajam regulējumam un faktiskajiem apstākļiem un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums, tomēr ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valsts tiesu sadarbības instruments, kurā pirmā sniedz otrajām tādas Savienības tiesību interpretācijas norādes, kas tām ir nepieciešamas, lai atrisinātu izskatāmās lietas. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums nav konsultatīvu atzinumu sniegšana par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem, bet gan nepieciešamība faktiski atrisināt strīdu. Kā izriet no paša LESD 267. panta formulējuma, lūgtajam prejudiciālajam nolēmumam ir jābūt “vajadzīgam”, lai iesniedzējtiesa varētu “sniegt spriedumu” lietā, kuru tā izskata. Turklāt saskaņā ar Reglamenta 94. panta c) punktu iesniedzējtiesai precīzi ir jānorāda tie iemesli, kas tai likuši šaubīties par Savienības tiesību interpretāciju, kā arī saikne, ko tā konstatējusi starp šīm tiesību normām un pamatlietai piemērojamajiem valsts tiesību aktiem (spriedums, 2021. gada 24. marts, *NAMA u.c.*, C-771/19, EU:C:2021:232, 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 34 Šajā gadījumā, paužot šaubas par 2022. gada PG 41. panta 2. punkta atbilstību Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam, kā arī 6. panta 1. punktam vai tiesiskās drošības, iegūto tiesību saglabāšanas un Savienības tiesību efektivitātes principiem, iesniedzējtiesa norāda iemeslus, kas tai likuši uzdot Tiesai jautājumu par šo Savienības tiesību normu un principu interpretāciju.
- 35 Tiesa gan, kā pamatoti norāda Austrijas valdība, minētā tiesa nav skaidri norādījusi saikni, ko tā konstatējusi starp pamatlietā aplūkotajām valsts tiesību normām un tiesiskās drošības, iegūto tiesību saglabāšanas un Savienības tiesību efektivitātes principiem, kuru interpretāciju tā lūdz.
- 36 Tomēr no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesa jautā Tiesai par minēto principu interpretāciju, ņemot vērā spriedumu *Safeway* un no tā izrietošās atziņas par dalībvalstu pienākumu nekavējoties un pilnībā novērst diskrimināciju.
- 37 Ņemot vērā visus šos apstākļus, jākonstatē, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 38 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātajā sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu izlemt izskatīšanā esošo strīdu. No šāda viedokļa raugoties, Tiesai var nākties ņemt vērā tādas Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Ministrstvo za obrambo, C-742/19*, EU:C:2021:597, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Apstākļi, ka valsts tiesa prejudiciālo jautājumu ir izteikusi, formāli atsaucoties uz noteiktām Savienības tiesību normām, neliedz Tiesai sniegt šai tiesai visus interpretācijas elementus, kas tai var būt noderīgi, izspriežot izskatāmo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā uz tiem ir atsaukusies. Šajā ziņā Tiesai no visas valsts tiesas sniegtās informācijas un tostarp no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu daļas ir tiesības nošķirt tos Savienības tiesību elementus, kuriem ir nepieciešama interpretācija, ņemot vērā strīda priekšmetu (spriedums, 2022. gada 22. decembris, *Ministre de la Transition écologique un Premier ministre* (Valsts atbildība par gaisa piesārņojumu), C-61/21, EU:C:2022:1015, 34. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 Tā kā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietā var būt nozīme tikai iespējamai tiešai diskriminācijai Direktīvas 2000/78 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, nevis netiešai diskriminācijai b) apakšpunkta izpratnē, ir jāuzskata, ka ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka, lai pakāpeniski pielāgotu ierēdņu pensiju shēmu vispārējai pensiju shēmai, vienas kategorijas ierēdņu vecuma pensijas apmēra pirmā korekcija ir jāveic, sākot ar otro kalendāro gadu pēc tiesību uz pensiju iegūšanas, savukārt citas kategorijas ierēdņiem šī korekcija ir jāveic, sākot ar pirmo kalendāro gadu pēc šo tiesību iegūšanas.
- 40 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jānoskaidro, vai pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums ietilpst Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā un – ja tas tā ir – vai tajā ir paredzēta atšķirīga attieksme vecuma dēļ, kā arī – ja tas tā ir – vai šī attieksme var būt uzskatāma par attaisnotu, ņemot vērā Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punktu.

- 41 Pirmkārt, attiecībā uz to, vai pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums ietilpst Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā, gan no šīs direktīvas nosaukuma un preambulas, gan arī no tās satura un mērķa izriet, ka ar to ir gribēts noteikt vispārēju sistēmu, kas nodrošinātu ikvienai personai vienlīdzīgu attieksmi “nodarbinātības un profesijas jomā”, sniedzot tai efektīvu aizsardzību pret diskrimināciju, kuras pamatā ir jebkurš no šīs direktīvas 1. pantā minētajiem iemesliem, tostarp vecums (spriedums, 2021. gada 15. aprīlis, *Olympiako Athlitiko Kentro Athinon*, C-511/19, EU:C:2021:274, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 42 Turklāt no šīs direktīvas 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka šo direktīvu atbilstoši Eiropas Savienībai piešķirtajai kompetencei piemēro “visām personām gan valsts, gan privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs”, citastarp attiecībā uz “nodarbinātību un darba nosacījumiem, to skaitā atlaišanu un atalgojumu”.
- 43 Tiesai saistībā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, kurš arī attiecās uz Austrijas federālo ierēdņu vecuma pensiju, ko maksā saskaņā ar 1965. gada *PG*, jau ir bijusi iespēja atgādināt, ka šāda vecuma pensija ietilpst jēdzienā “darba samaksa” LESD 157. panta izpratnē, ciktāl, pirmām kārtām, tās apmērs ir atkarīgs no dienesta laikposmiem un tam pielīdzināmiem laikposmiem, kā arī no atalgojuma, ko saņēmis attiecīgais federālais ierēdnis, un, otrām kārtām, šī pensija ir nākotnes maksājums naudā, ko darba devējs izmaksājis saviem darba ņēmējiem tiešā saistībā ar nodarbinātības attiecībām starp tiem. Proti, minētā pensija valsts tiesībās ir uzskatāma par darba samaksu, ko tiek turpināts maksāt atbilstoši dienesta attiecībām, kuras turpinās pēc tam, kad ierēdnis ir pensionējies (spriedums, 2022. gada 5. maijs, *BVAEB*, C-405/20, EU:C:2022:347, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Šo konstatējumu nevar apšaubīt, pamatojoties uz to, ka, piemērojot paralēlo aprēķinu, BF vecuma pensijas daļa viņam tiek izmaksāta saskaņā ar *APG*, jo, kā izriet no šī sprieduma 24. punkta, šī daļa ir minimāla.
- 45 Tādējādi pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums ietilpst Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā.
- 46 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai šis tiesiskais regulējums rada atšķirīgu attieksmi vecuma dēļ attiecībā uz nodarbinātību un profesiju, ir jāatgādina, ka no Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkta kopsakarā ar 1. pantu izriet, ka šīs direktīvas mērķiem vienlīdzīgas attieksmes princips aizliedz jebkādu tiešu vai netiešu diskrimināciju vecuma dēļ. Minētās direktīvas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir precizēts, ka atbilstoši šī panta 1. punktam tieša diskriminācija citastarp notiek tad, ja salīdzināmā situācijā pret vienu personu izturas sliktāk nekā pret citu personu jebkura šīs pašas direktīvas 1. pantā minētā iemesla dēļ. Saskaņā ar Direktīvas 2000/78 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu netieša diskriminācija notiek tad, ja šķietami neitrāla noteikuma, kritērija vai prakses dēļ konkrēta vecuma personas ir nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar citām personām.
- 47 Šajā gadījumā vispirms jānorāda – nešķiet, ka pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums, proti, 2022. gada *PG* 41. panta 2. punkts, radītu tiešu diskrimināciju, jo tas ir piemērojams neatkarīgi no attiecīgo federālo ierēdņu vecuma un attiecas tikai uz datumu, no kura šāds ierēdnis var atsaukties uz tiesībām uz vecuma pensiju.
- 48 Tomēr turpinājumā ir jākonstatē, ka no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar 2020. gada *PG* 41. panta 2. punkta pēdējo teikumu vecuma pensijas pirmā korekcija ir jāveic tikai no otrā kalendārā gada 1. janvāra pēc tiesību uz pensiju rašanās, savukārt saskaņā ar 2022. gada *PG* 41. panta 2. punktu tādu federālo ierēdņu vecuma pensijas, kuriem ir tiesības uz pensiju vai kuriem

tās būs tikai no 2022. gada 1. janvāra, pirmo korekciju, pamatojoties uz proporcionālu aprēķinu, piemēro no tā kalendārā gada 1. janvāra, kas seko pēc tiesību uz pensiju rašanās. Tādējādi, atsaucoties uz datumu, no kura federālais ierēdnis var izmantot tiesības uz vecuma pensiju, minētais valsts tiesiskais regulējums var tikt interpretēts tādējādi, ka tas netieši ir balstīts uz kritēriju, kas saistīts ar vecumu, jo vecuma pensijas saņemšana parasti ir atkarīga no noteikta nostrādāto gadu skaita un no nosacījuma, ka ir sasniegts noteikts vecums.

- 49 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, pirmām kārtām, ka netiešu diskrimināciju vecuma dēļ var konstatēt tikai tad, ja ir pierādīts, ka no visām personām, kas ietilpst valsts tiesiskā regulējuma – kas ir šīs diskriminācijas pamatā – piemērošanas jomā, šis tiesiskais regulējums negatīvi un nepamatoti ietekmē ievērojami lielāku noteikta vecuma personu daļu salīdzinājumā ar citām personām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 24. septembris, YS (Vadošu darba ņēmēju arodpensijas), C-223/19, EU:C:2020:753, 71. punkts).
- 50 Otrām kārtām, tas vien, ka personām, kas nav sasniegušas noteiktu vecumu, ir piemērojams jaunais tiesiskais regulējums, nevar būt pamats netiešai diskriminācijai vecuma dēļ par sliktu citām personām, kurām ir piemērojams agrākais tiesiskais regulējums (spriedums, 2020. gada 24. septembris, YS (Vadošu darba ņēmēju arodpensijas), C-223/19, EU:C:2020:753, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Tāpat arī nešķiet, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ciktāl tajā federālā ierēdņa situācija tiek reglamentēta atšķirīgi atkarībā no tā, vai viņš iegūst tiesības uz vecuma pensiju pirms 2022. gada 1. janvāra vai pēc šī datuma, netieši būtu balstīts uz attiecīgo ierēdņu vecumu, jo tas ir balstīts tikai uz šo tiesību rašanās objektīvo brīdi, tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 52 Turklāt, kā izriet no Austrijas valdības rakstveida apsvērumiem, lai gan ir taisnība, ka federālā civildienesta ierēdņi principā pensionējas 65 gadu vecumā, tomēr viņi – tāpat kā BF – atkāpes kārtībā un ar zināmiem nosacījumiem var tikt pensionēti agrāk vai vēlāk, un tas, šķiet, norāda uz to, ka pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā veiktais nošķirums nevar radīt īpaši nelabvēlīgu situāciju konkrēta vecuma personām salīdzinājumā ar citām personām Direktīvas 2000/78 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 53 Ja iesniedzējtiesa, kurai vienīgajai ir kompetence interpretēt piemērojamos valsts tiesību aktus, tomēr secinātu, ka minētajā tiesiskajā regulējumā paredzētais nošķirums netieši rada atšķirīgu attieksmi pret attiecīgajiem federālajiem ierēdņiem, pamatojoties uz šķietami neitrālu kritēriju, proti, tiesību uz vecuma pensiju rašanās datumu, treškārt, būtu jāpārbauda, vai šāda atšķirīga attieksme vecuma dēļ ir attaisnota, ņemot vērā Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punktu.
- 54 Saskaņā ar šo tiesību normu atšķirīga attieksme vecuma dēļ neveido diskrimināciju, ja attiecīgās valsts tiesību kontekstā tā ir objektīvi un saprātīgi attaisnota ar likumīgu mērķi, tostarp likumīgu nodarbinātības politiku, darba tirgu un profesionālās izglītības mērķiem, un ja šā mērķa sasniegšanas līdzekļi ir atbilstīgi un vajadzīgi.
- 55 Šajā ziņā Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, ka dalībvalstīm ir plaša novērtējuma brīvība, izvēloties ne tikai konkrēta mērķa sasniegšanu starp citiem mērķiem sociālās politikas un nodarbinātības jomā, bet arī nosakot pasākumus, ar kuriem tos var īstenot (spriedums, 2021. gada 15. aprīlis, *Olympiako Athlitiko Kentro Athinon*, C-511/19, EU:C:2021:274, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 56 Pirmām kārtām, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka 2022. gada *PG* 41. panta 2. punkta mērķis – tāpat kā *ASVG* – ir noteikt pirmās pensijas korekcijas, sākot no 2022. gada, ikmēneša proporcionālo aprēķinu, vienlaikus taisnīgi ņemot vērā laiku, kas pagājis no pensionēšanās līdz pirmajai korekcijai, tādējādi paredzot dažādu vecuma pensiju korekcijas shēmu pielāgošanu, lai izvairītos no tā, ka rodas pārāk liela atšķirība starp dažādām pensiju shēmām, kas tiek piešķirtas attiecīgi saskaņā ar 1965. gada *PG* un *APG*.
- 57 Otrām kārtām, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka 2022. gada *PG* 41. panta 2. punkta mērķis ir, ņemot vērā pašreizējo pieaugošo valūtas vērtības samazināšanos un dzīves dārdzības pieaugumu, palielināt bijušo federālo ierēdņu pirktspēju no pirmā kalendārā gada sākuma pēc viņu tiesību uz pensiju rašanās, taisnīgi ņemot vērā laikposmu no minētās rašanās brīža līdz nākamā gada 1. janvārim. Savukārt “gaidīšanas gada” saglabāšana federālajiem ierēdņiem, uz kuriem attiecas 2020. gada *PG* 41. panta 2. punkts, nodrošinātu valsts pensiju sistēmas ilgtspējīgu finansēšanu.
- 58 Lai gan ar budžetu saistītie apsvērumi nevar attaisnot diskrimināciju vecuma dēļ, mērķi nodrošināt ilgtspējīgu vecuma pensiju finansēšanu un samazināt plaisu starp valsts finansēto pensiju līmeņiem var tikt uzskatīti par legītimiem sociālās politikas mērķiem, kas nav saistīti ar diskrimināciju vecuma dēļ (pēc analogijas skat. spriedumu, 2022. gada 5. maijs, *BVAEB*, C-405/20, EU:C:2022:347, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 59 Līdz ar to pamatlietā aplūkotajam valsts tiesiskajam regulējumam var būt legītimi sociālās politikas mērķi, kas nav saistīti ar diskrimināciju vecuma dēļ.
- 60 Savukārt attiecībā uz jautājumu, vai šis tiesiskais regulējums atbilst šī sprieduma 54. punktā atgādinātajām prasībām, it īpaši attiecībā uz tā atbilstību un nepieciešamību, no Tiesas rīcībā esošās informācijas izriet, ka 2022. gada *PG* 41. panta 2. punkta sekas ir tādas, ka tiek kompensētas neērtības, kas federālajiem ierēdņiem, kuri pensionējušies pēc 2022. gada 1. janvāra, rodas pensiju shēmas reformu un zemāku pensiju līmeņa dēļ salīdzinājumā ar federālajiem ierēdņiem, kuri pensionējušies agrāk, tādējādi samazinot atšķirības starp šiem pensiju līmeņiem.
- 61 Tādējādi ir jāsecina, ka vecuma pensiju korekcijas shēmu pielīdzināšana – tāda kā 2022. gada *PG* 41. panta 2. punktā paredzētā – var būt likumīgs nodarbinātības politikas un darba tirgus mērķis, ar ko Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punkta izpratnē pārejas periodā var attaisnot atšķirīgu attieksmi vecuma dēļ starp federālajiem ierēdņiem, kuri pensionējušies pirms vai pēc 2022. gada 1. janvāra, attiecībā uz viņu vecuma pensijas apmēra ikgadējo korekciju.
- 62 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2000/78 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, lai ierēdņu pensiju shēmu pakāpeniski pielāgotu vispārējai pensiju shēmai, vienas ierēdņu kategorijas vecuma pensijas apmēra pirmā korekcija notiek, sākot no otrā kalendārā gada pēc tiesību uz pensiju rašanās, savukārt attiecībā uz citu ierēdņu kategoriju minētā korekcija notiek, sākot no pirmā kalendārā gada pēc minēto tiesību rašanās.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 63 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 1. punkts un 2. punkta a) un b) apakšpunkts, kā arī 6. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, lai ierēdņu pensiju shēmu pakāpeniski pielāgotu vispārējai pensiju shēmai, vienas ierēdņu kategorijas vecuma pensijas apmēra pirmā korekcija notiek, sākot no otrā kalendārā gada pēc tiesību uz pensiju rašanās, savukārt attiecībā uz citu ierēdņu kategoriju minētā korekcija notiek, sākot no pirmā kalendārā gada pēc minēto tiesību rašanās.

[Paraksti]